

Fragment uit Tiny Fisscher & Iris van der Veen, Dit, Samsara, 2022. Dit fragment mag uitsluitend gebruikt worden voor educatieve doeleinden en mag niet verder worden verspreid.

'Ik wou...'

'Nou?'

'Ik wou... dat dit altijd kon blijven duren.'

'Altijd is wel erg lang, hè?'

'Spelbreker.'

DIT

'Lekker,' zegt Das.

'Ja, heel lekker,' zegt Schildpad.

Ze zitten in de morgenzon. Bij de beek.

Het gras glinstert.

De beek tinkelt.

De wind ritselt.

Een zachte bries glijdt langs hun neus.

Schildpad buigt voorover.

Neemt een slokje.

Het water tintelt op zijn tong.

In zijn hoofd spoelt een woord aan:

Geluk.

Is dat wat dit is? denkt Schildpad.

Zomaar?

In de vroege, frisse ochtend,

met Das?

Daar dobbert Zwaan.

Ze wappert met haar vleugels.

Legt ze weer plat.

Strijkt haar veren glad.

'Lekker,' zegt ze.

'Heel lekker,' beamen Schildpad en Das.

Zwaan dobbert verder.
Haar verenkleed schittert in de zon.

Opnieuw dat woord in Schildpads hoofd...

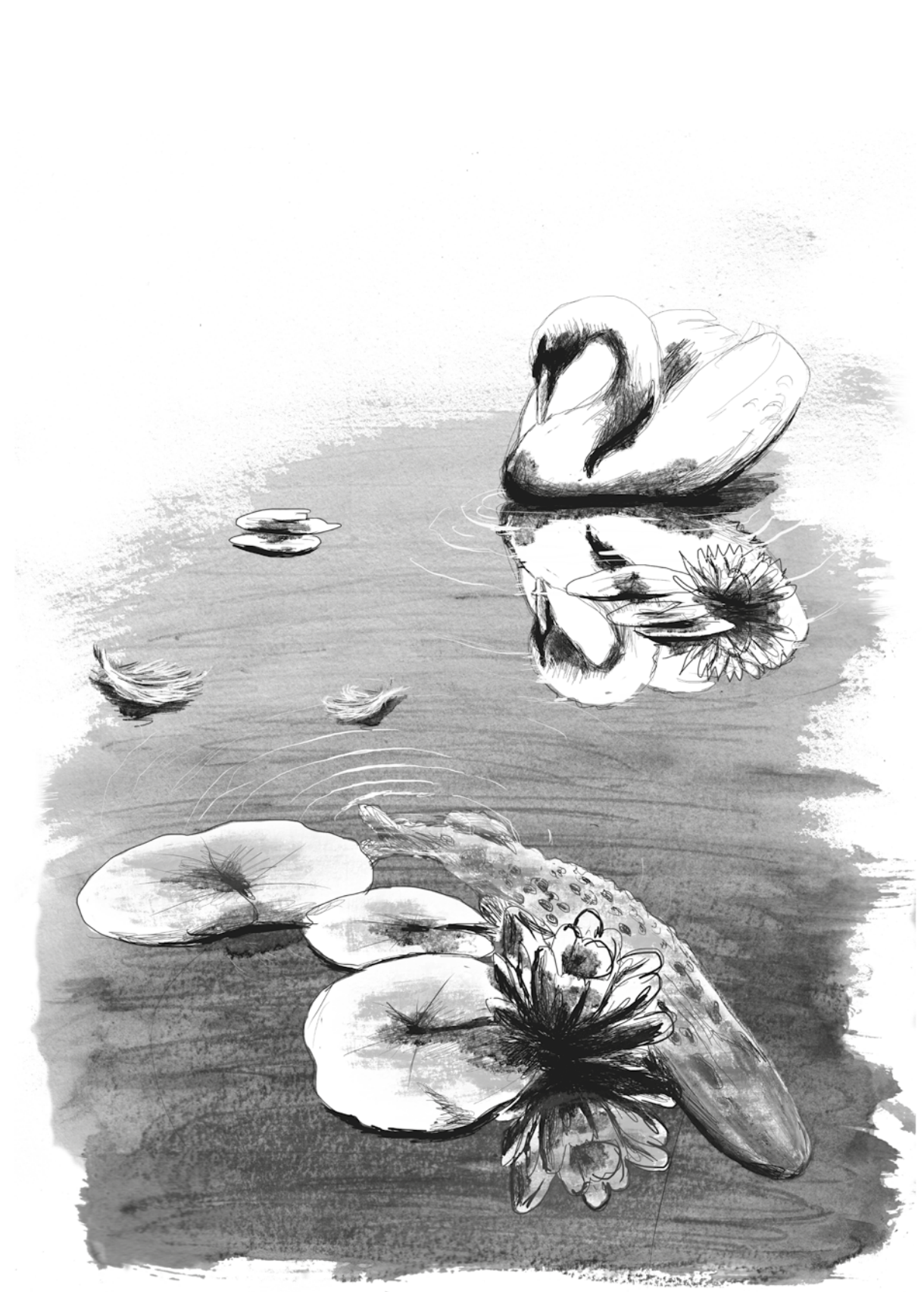
'Is dit geluk?' vraagt hij.
Even is Das stil.
'Is geluk niet iets groots?' antwoordt hij dan.
'Iets buitengewoons weergaloos?'

'Welnee,' klinkt de stem van Karper.
Hij wappert met zijn staart.
'Geluk zit overal. Waar je maar wilt.'

Weg is hij, kopje-onder.

De cirkel in het water waaiert uit.
Wielewaal zingt en sjilpt,
samen met Boomklever,
Grote Bonte Specht,
Winterkoninkje,
en Goudhaantje, met zijn flonkerende kuif.

'Dit,' zegt Schildpad zachtjes.
'Ja, dit,' fluistert Das.

Geluk zit overal, waar je maar wilt.

'Ik zou weleens veren willen in plaats van een schild.'

'En dan?'

'Dan kon ik vliegen.'

'En dan?'

'De wereld van boven bekijken.'

'En dan?'

...

'Niet zulke moeilijke vragen stellen.'